

1817-2017

Kétszáz éve hangzott el először a háromszor nyolc órás követelés: nyolc óra munka, nyolc óra rekreáció és nyolc óra pihenés. Egy brit gyártulajdonoshoz, Robert Owenhez kötődik a munkásság ikonikus jelmondata. Ő volt az a vállalkozó, közgazdász, politikus, aki megfogalmazta és közzétette a munkások követelését, benne többek között az addig akár napi 16 órás munkaidő nyolc órára csökkentését.

Ki kell mondanunk: hét-nyolc emberöltő sem volt elég ahhoz, hogy természetessé váljon ez az igény. Sőt! Nemrég épp annak lehattünk tanúi, hogy a tőke érdekében jelentős erők lépnek fel. A parlament gazdasági bizottsága a munkaidő-szervezés egyes kérdéseiről nyújtott be javaslatot, ami kiszolgáltatottabbá tette volna a dolgozókat.

A magyar szakszervezeti szövetségek együtt léptek fel a munkavállalók érdekében, és utasították el a benyújtott „rabszolgatörvényt”. Elsősorban ennek köszönhető, hogy a javaslat előterjesztői belátták annak tarthatatlanságát és visszavonták azt. Elégedettek azonban nem lehetünk. Megoldásra váró feladat bőven van, a sort hosszan lehet folytatni. Továbbra is nyitott kérdés a fokozott egészségkárosodási kockázatoknak kitett munkavállalók helyzete. A megszüntetett kordedvezményes rendszerben töredékidőt szerzett munkavállalók jogainak elismerése ugyancsak várat magára. Ezekben a kérdésekben, valamint a Munka törvénykönyve és a sztrájk törvény felülvizsgálatának, módosításának tekintetében a szakszervezeteknek kidolgozott, közös álláspontjuk van. Évek óta várjuk, hogy a kormány komolyan vegye a kezdeményezéseinket és érdemben tárgyaljon a szociális partnerekkel a munkavállalói követelésekről.

A szakszervezetek nem mondanak le arról, hogy ezekben a régóta húzódó alapkérdésekben ne szülessen meg háromoldalú megállapodás. Idejétmúlt, járhatatlan az út, amely egyoldalú érdekek mentén, a szociális partnerek megkérdezése nélkül kívánja alakítani a jövőt.

A Munka törvénykönyve a közszolgálati dolgozókra vonatkozó különböző jogszabályoknak is a háttérét alkotja, az ő számukra is kiemelt fontossággal bír a munkavállalói jogokat megfelelő módon biztosító törvényi rendezés. Ebben a szférában a munkavállalói létet a különböző jogállási és életpálya-törvények, valamint a központi bérintézkedések szabályozzák, amelyek indokolatlan módon tesznek különbséget a különböző szakterületek között. 2012 óta részesült egy-egy szakterület egy-egy foglalkoztatási csoportja pótlékban, vagy bérrendezésben, amelyből azonban a 690 ezer közszolgálati dolgozóból mintegy 200 ezer mind a mai napig kimaradt: ők 2008 óta nem részesültek semmiféle emelésben.

Az eddigi közös sikereink azt bizonyítják, ha együtt lépünk fel és következetesek leszünk, elérjük, hogy ne döntsenek rólunk – nélkülünk.

Budapest, 2017. május 1.

Kuti László	Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés
Doszpolyné Dr. <i>Mészáros Melinda</i>	Liga Szakszervezetek
Kordás László	Magyar Szakszervezeti Szövetség
Palkovics Imre	Munkástanácsok Országos Szövetsége